

[Gade]

på det – jo, udenrigsministeren prøver at smyge sig uden om problemet ved at sige, at det, hr. Niels Helveg Petersen rettelig har efterlyst både i denne debat og også tidligere; det er jo derfor, hr. Niels Helveg Petersen har efterlyst det – er, hvad den danske regering vil. Det kan udenrigsministeren ikke svare på, fordi denne debat jo handler om formandskabet.

Jeg har læst redegørelsen sådan – det kan være, jeg ikke har ret, men det kan ministeren så prøve at imødegå – at formandskabets linje er at lægge sig i læ af dem, der siger nej til at gøre noget ved finansieringsproblemerne i EF, at den danske regering lægger sig i læ.

Man kan sige, at den danske regering i hele forhandlingsforløbet har sagt nej til at gøre noget på landbrugsprisområdet og har støttet Vesttyskland. Nu er det min opfattelse, at Danmark bruger formandsperioden til at lægge sig i læ her.

Det er interessant, for det er præcis at varetage snævre nationale interesser, som udenrigsministeren ellers bryster sig af at vi ikke gør, for vi er så ordentlige i dette land. Jeg vil gå så vidt som at sige, at udenrigsministeren varetager Venstres interesser i denne redegørelse. Og jeg mener også, at han ved ikke at turde gå ind i debatten prøver at bruge formandskabet til at varetage disse snævre interesser.

Når det gælder miljø, har vi i denne sal fået at vide af udenrigsministeren og statsministeren, at disse miljøgarantier ikke er nationale danske interesser, men er noget, alle EF-lande går ind for. Når vi vil sætte det mere i fokus, end regeringen åbenbart agter, er vi i den helt besynderlige situation, at det ikke er os, der kan kritiseres for at ville varetage specielle interesser.

Jeg synes, udenrigsministeren kryber i skjul i spørgsmålet om, at man må sondre mellem, hvad der er formandslandsinteresser, og hvad der er Danmarks interesser.

Til sidst vil jeg gerne spørge udenrigsministeren med hensyn til arbejdsprogrammet, hvad der skal ske på de områder, som Danmark siger ikke har med EF at gøre, altså på uddannelsesområdet, på kulturområdet og på retspolitikens område. Hvilke møder skal der holdes? Hvordan vil Danmark holde de møder? Har Danmark tanker om at tage andre initiativer for at leve op til den forvent-

ning, der vel er i befolkningen om, at vi mener det alvorligt her i Folketinget, når vi siger, at de sager egentlig skulle drøftes i et andet regi? I hvor høj grad vil man inddrage det nordiske? Hvordan vil man sikre, at Danmark, som skal holde tolvvertalen i FN, også får mulighed for at fordømme Frankrigs atomprøvesprængninger, sådan at vi ikke bliver sovset ind i, at vi skal have mindste fællesnævner?

Jeg synes, der er masser af spørgsmål. Jeg skal lade være med at forlænge debatten ved at stille den slags spørgsmål. Men når jeg nævner dem her, er det for at understrege, at jeg synes, regeringen slipper meget let om ved det og slet ikke går i dybden med disse spørgsmål.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Ivar Nørgaard rejste spørgsmålet om forhandlingsforløbet i forbindelse med finansieringsreformen, og da det er muligt, jeg har udtrykt mig uklart, vil jeg gerne forsøge at præcisere, hvad der er regeringens holdning dér.

Vi ser det som formandskabets opgave, når Kommissionen har udnyttet sin initiativret, at vi længst muligt skal undersøge mulighederne for, at Kommissionens forslag kan samle flertal, og det skal man gøre på neutral vis. Hvis det så på et tidspunkt viser sig, at det ikke kan det, er det klart, at man som formandskab må undersøge, om der er andre muligheder. Hvad der i den forbindelse er Danmarks ønsker og Danmarks interesse, mener jeg ikke det vil være rigtigt at diskutere her.

Men jeg vil gerne sige til hr. Gade, at det er en helt skæv fremstilling at forsøge at læse ud af redegørelsen, at vi skulle lægge os i læ af dem, der bare siger nej til det hele for på den måde at sabotere en løsning på finansieringsspørgsmålet. Det ville heller ikke være i Danmarks interesse at gøre det. Det er i Danmarks interesse, at der findes en løsning på finansieringsspørgsmålet, for vi er som bekendt et af de lande, der rammes hårdest af manglende finansieringsmuligheder, alene af den grund at vi er et af de lande, der har det største direkte økonomiske udbytte af EF. Det ved jeg godt af hr. Gade ikke erkender, og det er muligvis den mangel på erken-